

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **město Šternberk**
se sídlem Šternberk, Horní náměstí 78/16
zastoupený Mgr. Antonínem Hajduškem, LL.M., advokátem
se sídlem Praha 5 – Smíchov, Plzeňská 3350/18

proti

žalovanému: **Národní sportovní agentura**
se sídlem Praha 9, Českomoravská 2420/15

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2022 č.j. NSA-VY21-00015/2021/VY21/7

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný podle § 14j odst. 4 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) zastavil řízení o žádosti žalobce o poskytnutí dotace přijaté dne 29. 11. 2021 (dále jen „žádost“) na základě Výzvy 14/2020 č.j. NSA-0009/2020/D/3 (dále jen „Výzva“).
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žádost trpěla neodstranitelnými vadami, které nelze dle čl. 17 bod 17.1. a bod 17.5. Výzvy dodatečně odstranit v souladu s § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel. Uvedl, že podle čl. 3.2. Výzvy je výzva v souladu s dokumentací programu určena výhradně pro novou výstavbu vybraných typů sportovních zařízení splňujících závazné standardy a parametry stanovené správcem

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

programu, a to mimo jiné pro plavecký bazén 25 m, který současně splňuje veškeré standardy a parametry uvedené v příloze 29. 3. Výzvy. Tato příloha upravuje parametry pro plavecký bazén ve své části 3, kde je mimo jiné stanoven závazný ukazatel pro hloubku bazénu, a to „*Hloubka bazénu 1,2 – 1,6 m (minimální průměr 1,35 m)*“. Dále žalovaný uvedl, že citované standardy a parametry musí být splněny všechny bez výjimky, přičemž je na žadateli, aby připravil projektovou dokumentaci, která plně vyhoví podmínkám Výzvy. Zdůraznil, že uvedené platí obzvláště za situace, kdy žadatel podává žádost podruhé v té samé věci. Žalobce totiž podal první žádost o dotaci již 21. 12. 2020. V průběhu řízení byl opakovaně vyzván k vysvětlení nesplnění závazného ukazatele hloubky bazénu. Následně žalobce vzal tuto první žádost zpět a podal nyní posuzovanou žádost. Žalobce tak měl dostatek času napravit vadu v projektové dokumentaci, pro kterou není možné rozhodnout o poskytnutí dotace. Přesto žalobce opakovaně podal žádost o poskytnutí dotace na plavecký bazén, který nesplňuje závazný parametr stanovený pro hloubku bazénu, neboť dle předložené projektové dokumentace (výkres označený jako D.1.1 13.pdf) činí hloubka bazénu 1,4 – 1,8 m. Požadavky na hloubku nejsou alternativní, ale kumulativní. Nepostačí tedy splnit pouze stanovenou minimální průměrnou hloubku bazénu, ale splněna musí být také podmínka druhá, vymezená před závorkou, tedy hloubka bazénu 1,2 – 1,6 m. Tuto druhou podmínku akce nesplňuje.

3. Žalobce v žalobě uplatnil dva žalobní body. V prvním namítl nezákonné posouzení důvodů zastavení řízení a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Poukázal přitom na ustanovení § 14j odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel, podle kterého musí být pro zastavení řízení o žádosti o poskytnutí dotace splněny dvě kumulativní podmínky, a to i) existence vad žádosti, a zároveň ii), že výzva k podání žádosti nepřipouští možnost jejich odstranění podle § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel. Ustanovení § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel pak stanoví, že trpí-li žádost o poskytnutí dotace vadami, vyzve poskytovatel v případě, že to výslovně uvedl ve výzvě k podání žádosti, žadatele o dotaci k odstranění vad a k tomu mu poskytne přiměřenou lhůtu. Dále žalobce odkázal na znění čl. 17 Výzvy a shrnul, že zákonná úprava zakotvená v rozpočtových pravidlech a podmínky vymezené ve Výzvě představují základní rámec pravidel, ve kterých se má žalovaný coby poskytovatel dotace pohybovat. Namítl, že žalovaný se vůbec nezaobíral tím, zdali vady žádosti, pro které řízení zastavil, jsou vadami odstranitelnými či neodstranitelnými ve smyslu čl. 17 Výzvy, a zda je tak oprávněn bez dalšího řízení zastavit, či zda je nejprve nutné žalobce vyzvat k odstranění vad a poskytnout mu dle povahy vytýkané vady přiměřenou lhůtu k jejímu odstranění. Žalovaný totiž v napadeném rozhodnutí neučinil ani jedinou poznámku k posouzení těchto skutečností, a z napadeného rozhodnutí se tak srozumitelně nepodávají důvody, pro které nelze vady žádosti odstranit podle § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel. V tomto ohledu žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Dodal, že se může pouze domýšlet, z jakých konkrétních důvodů považuje žalovaný vytýkané vady žádosti za neodstranitelné. Zároveň uvedl, že vytýkaná vada spočívající ve skutečnosti, že plavecký bazén navržený žalobcem dle žalovaného nesplňuje parametr hloubky dle standardů vymezených Výzvou, není v žádném případě neodstranitelnou vadou ve smyslu čl. 17.2. Výzvy. Současně se jedná o (údajnou) vadu žádosti, která byla zjištěna žalovaným v rámci posouzení kritérií přijatelnosti ve smyslu čl. 15.3. Výzvy, kdy se dle názoru žalobce jedná o kritérium přijatelnosti dle čl. 15.3. bod 3 Výzvy.

4. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítl porušení jeho práva na legitimní očekávání na základě ujištění poskytovatele dotace s tím, že soud by napadené rozhodnutí měl zrušit postupem podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Uvedl, že dne 14. 12. 2020 se obrátil na žalovaného s e-mailovou žádostí o zodpovězení dotazů k Výzvě. Dne 19. 1. 2021 byla žalobci doručena odpověď žalovaného, který na dotaz žalobce znějící takto: „*Je uvažován hlubší bazén, musí být přesně dodržena hloubka bazénu 1,2 -1,6 m?*“, odpověděl: „*Tento požadavek je minimální, tzn. hlubší bazén bez problémů splňuje požadavek závazného standardu tzn. minimální průměr hloubky bazénu 1,35m*“. Žalobce na základě této odpovědi žalovaného připravil projekt, dle kterého má hloubka bazénu činit 1,4 – 1,8 m. Odpověď žalovaného zcela jednoznačně založila žalobci legitimní očekávání, že v rámci projektové dokumentace plaveckého bazénu postupoval správně, neboť hlubší bazén splňuje podmínky standardů vymezených v příloze Výzvy. Podle žalobce je nemyslitelné, aby v právním státě při nakládání s veřejnými prostředky mohla vzniknout situace, při které nejprve poskytovatel dotace ujistí o určitém postupu, žadatel na základě tohoto ujištění vynaloží nemalé veřejné prostředky k přípravě projektové žádosti, načež poskytovatel dotace kategoricky popře své předchozí ujištění a vydá rozhodnutí přímo opačné, čímž veškeré veřejné prostředky vynaložené na přípravu projektové žádosti včetně projektové dokumentace a jiných souvisejících výdajů obrazně řečeno „vyletí komínem“. Postup žalovaného spočívající ve vydání napadeného rozhodnutí z důvodu údajného nesplnění podmínek standardů vymezených v příloze Výzvy porušuje zásady dobré správy formulované ombudsmanem, konkrétně pak zásadu předvídatelnosti, dle které platí, že úřad naplňuje legitimní očekávání osob a rozhoduje shodně s tím, jak rozhodoval obdobné případy v minulosti nebo jak rozhoduje obdobné případy nadřízený úřad. Žalobce dále odkázal na závěry rozsudku Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) ve věci *Sviluppo Italia Basilicata* (C-414/08, Sb. rozh. s. I-02559) ze dne 25. 3. 2010 a ve věci *Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a další* (spojené věci C-383/06 až C-385/06, rozh. s. I-01561) ze dne 13. 3. 2008. Dle žalobce je nepochybné, že postup, při kterém zpracoval projektovou žádost se zohledněním výše uvedeného ujištění, jen těžko může být „zjevným porušením platné právní úpravy“ jakožto okolnosti, která dle odkazované judikatury vylučuje možnost dovolávat se legitimního očekávání. Závěrem žalobce odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu, konkrétně na rozsudek ze dne 11. 3. 2010 sp. zn. 25 Cdo 5521/2007, dle kterého nesprávné poučení účastníka o způsobu, jak má postupovat v řízení, představuje nesprávný úřední postup orgánu státu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Nesouhlasil s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť o právním posouzení nejsou pochybnosti. Jestliže žalobce vyprojektoval bazén, jehož hloubka neodpovídá příloze 29.3. Výzvy, je to vada, u které je její odstranění nemyslitelné. Žalovaný proto nepokládal za potřebné v odůvodnění napadeného rozhodnutí rozebírat očividné. Ani žalobce v žalobě neuvedl, jak by se tato vada dala zhojit.
6. K námitce nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaný zdůraznil, že vada žádosti spočívající v odchylce hloubky bazénu je svou povahou neodstranitelná. Žalovaný proto nemohl postupovat jinak než řízení zastavit podle § 14j odst. 4 písm. c) rozpočtových

pravidel a v souladu s čl. 17.1. Výzvy. Tento postup byl zcela v souladu se zákonem i s vyhlášenými dotačními podmínkami.

7. K zásadě ochrany legitimního očekávání žalovaný předeslal, že SDEU vymezil tuto zásadu v rámci poskytování dotací z fondů Evropské unie, nikoli v rámci poskytování dotací ze státního rozpočtu členského státu. Ačkoli by tato skutečnost obecně nebránila tomu, aby byla přiměřeně aplikována i na poskytování dotací ze strany žalovaného, je použití této zásady na posuzovaný případ nemožné, neboť skutkové okolnosti v obou žalobcem odkazovaných rozhodnutích SDEU jsou naprosto odlišné. Dodal, že předběžná a neformální informace poskytnutá řadovým pracovníkem žalovaného před podáním žádosti není způsobilá založit legitimní očekávání, kterému by náležela právní ochrana. Uzavřel, že nevidí žádnou spojitost projednávaného případu s rozsudkem Nejvyššího soudu, který žalobce v žalobce uvedl.
8. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
9. Podle § 14j odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel *poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žádost trpí vadami a výzva k podání žádosti nepřipouští možnost jejich odstranění podle § 14k odst. 1.*
10. Podle § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel *trpí-li žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci vadami, vyzve poskytovatel v případě, že to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, žadatele o dotaci k odstranění vad; k tomu mu poskytne přiměřenou lhůtu.*
11. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Žalobce v prvním žalobním bodě namítl nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Soud předně uvádí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí být z odůvodnění dotčeného rozhodnutí zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 76, či ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 Afs 69/2015 - 45).
13. Žalobce rozporuje zákonnost postupu žalovaného, který zastavil řízení podle § 14j odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel, přičemž poukazuje na to, že napadené rozhodnutí postrádá uvedení důvodů, v nichž má spočívat neodstranitelnost vytýkané vady. Zmíněné ustanovení rozpočtových pravidel umožňuje poskytovateli dotace zastavit řízení bez předchozí výzvy k odstranění vad žádosti, jestliže výzva k podání žádosti nepřipouští možnost jejich odstranění podle § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel. Zákonná úprava tedy poskytovateli dotace umožňuje, aby si sám určil, které vady bude považovat

za odstranitelné a které nikoli. Žadatel o dotaci je tímto způsobem transparentně dopředu zpraven o podmínkách, za jakých bude jeho žádost poskytovatelem posuzována. Žalovaný v čl. 17. „*Vady žádosti*“ nastavil mantinely pro posuzování vad žádosti optikou jejich odstranitelnosti či neodstranitelnosti. Do skupiny případů, kdy bude vadu žádosti hodnotit jako odstranitelnou, zahrnul vady, které budou zjištěny v rámci posouzení kritérií přijatelnosti žádosti. Z této skupiny zároveň vyčlenil vady jmenovitě uvedené v bodě 17.2. a dále ty vady, které jsou svojí povahou neodstranitelné. Žalobci lze dát částečně za pravdu, že žalovaný v napadeném rozhodnutí jen konstatoval neodstranitelnost vady, aniž by blíže rozvedl, v jakých konkrétních skutkových či právních skutečnostech má neodstranitelnost vady spočívat. Soud má však za to, že s ohledem na jednoznačně popsanou vadu žádosti je možné dobrat se snadno důvodu, který vylučuje odstranitelnost této vady. Jak bude vyloženo dále v souvislosti s vypořádáním druhého žalobního bodu, nemá soud pochybnosti, že žádost trpěla žalovaným zjištěnou vadou. Žalobce v žádosti předložil projektovou dokumentaci, která nerespektovala ve Výzvě stanovené mezní hloubkové parametry plaveckého bazénu. Na tuto vadu však nelze pohlížet izolovaně, nýbrž v kontextu splnění všech podmínek vyplývajících z Výzvy. K těmto podmínkám patří mimo jiné i povinnost žadatele předložit poskytovateli dotace v rámci podané žádosti pravomocné stavební povolení (případně jiné doklady) či smlouvu se zhotovitelem díla dle čl. 10 Výzvy. Žalovaný přitom za neodstranitelnou vadu žádosti považuje dle bodu 17. 2. písm. d) Výzvy skutečnost, že *žadatel ke dni podání žádosti nedisponoval pravomocným stavebním povolením na stavební část akce, nebo právem stavět na základě jiného dokumentu pro konkrétní druh povolovacího řízení, nebo smlouvou se zhotovitelem díla splňující podmínky bodu 10.3. Výzvy*. Žadatel tedy musí ke dni podání žádosti předložit projekt, jehož realizaci nebrání nedostatek veřejnoprávních povolení vydaných k tomu příslušnými správními orgány. Pakliže žalobce svou žádost založil na projektu, který nevyhovoval standardům a parametrům specifikovaným v příloze Výzvy, je logické, že případnou výzvou k odstranění zjištěné vady žádosti (tj. zřejmě výzvou k předložení projektové dokumentace, která bude odpovídat všem kritériím Výzvy) by nebylo možné odstranit implicitně existující vadu žádosti spočívající v nedostatku stavebního povolení (či jiného aktu veřejné správy, který je k realizaci předmětného projektu právními předpisy vyžadován) platného a účinného ke dni podání žádosti. Řečeno jinak, i pokud by žalobce předložil nový projekt, který bude vyhovovat podmínkám Výzvy stran limitních hloubkových parametrů plaveckého bazénu, nemohl by zpětně, tj. ke dni podání žádosti, zhojit nedostatek spočívající v tom, že ke dni zahájení řízení o žádosti neexistovalo stavební povolení či jiný akt umožňující realizovat teprve následně změněný projekt.

14. Soud považuje za vhodné dodat, že žalovaný v bodě 3.3. Výzvy deklaroval, že „*Pokud akce spočívající v nové výstavbě sportovních zařízení uvedených v bodě 3.2. Výzvy nebude splňovat být jediný ze závazných standardů a parametrů stanovených pro daný typ sportovního zařízení v příloze 29.3. Výzvy (...), nelze takovou akci v rámci Výzvy realizovat.*“ Z tohoto základního zaměření Výzvy pak vychází i koncepce Výzvy, která neumožňuje, aby žadatel dodatečně předkládal stavební povolení či jiný povolovací akt, jelikož již ke dni zahájení řízení o žádosti musí být zřejmé, že realizaci projektu, který splňuje podmínky Výzvy, nebudou bránit jakékoli překážky. I když může nastat situace, kdy poskytovatel dotace v rámci posouzení formální náležitosti a přijatelnosti žádosti zjistí, že investiční záměr (akce) není v souladu s podmínkami Výzvy (bod 15.3. řádek 3 Výzvy), nelze automaticky dovozovat, že půjde o odstranitelné vady ve smyslu bodu 17.1. Výzvy. Vždy bude záležet na

charakteru zjištěných vad, a tedy na tom, zda povaha vady nevylučuje její odstranitelnost v právním či skutkovém slova smyslu.

15. Ačkoli by jistě bylo žádoucí, aby žalovaný v napadeném rozhodnutí pečlivě zdůvodnil, v jakých skutečnostech shledává zjištěnou vadu za neodstranitelnou, je soud přesvědčen, že s ohledem na shora popsané zjevné důvody vylučující odstranitelnost popsané vady napadené rozhodnutí ob stojí z pohledu přezkoumatelnosti ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Zároveň je třeba uvést, že zrušení napadeného rozhodnutí pro absenci konkretizovaných důvodů, v nichž má spočívat neodstranitelnost zjištěné vady, by v nyní posuzované věci bylo ryze formalistickým postupem, neboť na postavení žalobce (jeho veřejných subjektivních právech) by se nemohlo nic změnit. Žalovaný by sice doplnil napadené rozhodnutí v intencích výše uvedených závěrů soudu, výroku o zastavení řízení by se však toto doplnění důvodů nedotklo. Jelikož žalovaný řízení o žádosti zastavil, neboť nebylo možné vytýkanou vadu odstranit, postupoval v souladu s ustanovením § 14j odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel a body 17.1. a 17.5. Výzvy. Neobstojí proto ani námitka nezákonného postupu žalovaného.
16. Soud nevešel ani na námitku porušení legitimního očekávání uplatněnou pod druhým žalobním bodem. Podstatou této námitky je žalobcem nepřímě nastíněný spor o výklad přílohy Výzvy upravující závazné standardy a parametry sportovišť. Tato příloha ve svém bodu 3. Plavecký bazén 25 m definuje prostor bazénu z hlediska hloubkových rozměrů takto: „*Hloubka 1,2 -1,6 m (minimální průměr hloubky 1,35 m)*“. Žalobce se opírá o údajné ujištění zaměstnance žalovaného, že rozhodující je nikoli hloubka bazénu 1,2 – 1,6 m, nýbrž minimální průměr hloubky 1,35 m. Pro přehlednost soud připomíná, že dotaz žalobce zněl: „*Je uvažován hlubší bazén, musí být přesně dodržena hloubka bazénu 1,2 – 1,6 m?*“ Odpověď zaměstnance žalovaného byla: „*Tento požadavek je minimální, tzn. hlubší bazén bez problémů splňuje požadavek závazného standardu tzn. minimální průměr hloubky bazénu 1,35 m*“. Soud pochopitelně nezná myšlenkové pochody a úvahy, které vedly pracovníka žalovaného k uvedené odpovědi na dotaz žalobce, nicméně domnívá se, že dotaz pravděpodobně pochopil tak, zda může být překročena průměrná hloubka bazénu, jehož rozměry jsou 1,2 – 1,6 m. U těchto hloubkových rozměrů bazénu totiž průměrná hloubka činí 1,4 m. Jinak řečeno, pokud by se hraniční hloubkové rozměry bazénu pohybovaly například od 1,5 do 1,6 m, byla by průměrná hloubka bazénu 1,55 m, přičemž i v takovém případě by žadatel vyhověl podmínkám Výzvy. Ostatně zaměstnanec žalovaného výslovně žalobci nesdělil, že projektovaný bazén může mít hraniční hloubku vyšší než 1,6 m, případně že parametry hloubky definované od 1,2 do 1,6 m jsou jen orientační či nezávazné. Na tomto místě je třeba poznamenat, že žalobce mohl svůj dotaz formulovat přesněji, například se konkrétně dotázat, zda bazén o reálně uvažovaných rozměrech 1,4 – 1,8 m vyhoví závazným standardům a parametrům dle Výzvy. Soud se naopak pozastavuje nad vcelku nelogickým a žalobcem zjevně akceptovaným výkladem dané části Výzvy. Lze si totiž položit otázku, jaký význam by měly mít v příloze Výzvy specifikované rozměry hloubky 1,2 – 1,6 m, pokud by byla rozhodující jen v závorce uvedená minimální průměrná hloubka. Nedává žádný smysl, aby poskytovatel dotace nejprve definoval mezní hloubkové rozměry bazénu s tím, že jejich závaznost vzápětí popře stanovením minimální průměrné hloubky. Při zachování obvyklé míry pozornosti a myšlenkové bdělosti musí být každému zřejmé, že údaj uvedený v závorce, jenž se týká pouze minimální průměrné hloubky bazénu, tj. maximální průměrnou hloubku bazénu

nijak neomezuje, se uplatní pouze za podmínky, že je současně dodrženo kritérium definované před závorkou. Pokud by poskytovatel zamýšlel stanovit hloubkové rozměry bazénu alternativně a nikoli kumulativně, tedy pokud by chtěl dát žadatelům na výběr, mohl by tak učinit zcela jednoduše pomocí vylučovací spojky „nebo“ a bez použití závorky. I z tohoto pohledu nelze přistoupit na výklad preferovaný žalobcem.

17. Žalobce nemohl legitimně očekávat, že žalovaný bude vykládat inkriminovanou část závazných standardů a parametrů pro plavecké bazény uvedenou v příloze Výzvy v rozporu se základní logikou a smyslem. Odpověď zaměstnance žalovaného zároveň neobsahuje žádné konkrétní ujištění, že žalobce může uspět i s projektem, kde budou hloubkové rozměry bazénu stanoveny mimo vymezený limit 1,2 – 1,6 m. Žalobci se dostalo toliko ujištění, že průměrná hloubka bazénu může být vyšší než uvedený minimální průměr 1,35 m. Lze tak shrnout, že žalovaný správně detekoval vadu žádosti, neboť žalobcem předložený projekt se vymykal závazným hraničním hloubkovým rozměrům bazénu, které jsou jednoznačně a bez pochybností stanoveny v příloze Výzvy. Ze skutečností popsanych výše pak plyne i to, že na straně žalobce nemohlo dojít k založení legitimního očekávání, neboť nebyl žalovaným ujištěn, že v žádosti předložený projekt je v souladu s podmínkami Výzvy.
18. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s. ř. s. tak učinil bez nařízení ústního jednání.
19. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný, přičemž žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 28. února 2023

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu